

ချိုမြိန်သော ဇနီးဆိုးလေး

GODDESS

(အပိုင်း-၁)

အခန်း (၁)
ထွက်သွားဦးမှာ လား

သူမ၏ အကြောအခြင်တွေ ပြတ်ကျသွားစေနိုင်သည့် သူမ၏ ဝိညာဉ်ကို ပျောက်ကွယ်သွား စေနိုင်သည့် မျက်လုံးတစ်စုံနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည်။ ။

"အား"

သူမ၏ ဖျော့တော့နေသော လက်ချောင်းလေးများ ပြုတ်ကျသွားရသည်။ ။ တစ်ဖန် သူမကိုယ်ခန္ဓာက နာကျင်မှုများ ဆီမှ လွတ်မြောက် သွားချေပြီ။

ငရဲရောက် သွားတာလား။

ငါ သေသွားခဲ့တာ သေချာပါတယ်။ ဘာလို့ များမကောင်းဆိုးဝါးကြီးရဲ့ ဘေးကို ထပ်ရောက် နေရတာပါလိမ့်။

သူမ၏ စိတ်တို့ ရှုပ်ထွေးသွားသည်။ ။ အကြောင်းမူ ထိုလူကြီး၏ ကိုယ်ငွေ့များ နှင့် ထိကပ်နေသောကြောင့် ပင်။

"ကျွန်မကို မထိနဲ့ "

တစ်ချက် လှုပ်လိုက်သည် နှင့် ရေခဲတုံးကြီးနှင့် အထိခံလိုက်ရသကဲ့သို့ သူ့တွင် သရဲတစ္ဆေဆန်သည်။ ။ သွေးဆာနေသော အမှုအရာတို့ ဖွဲ့တ

ည်နေပြီး သူ၏ ရေခဲတမျှ အေးစက်နေသည့် နှုတ်ခမ်းအစုံသည် သူမနှုတ်ခမ်းနုနုဆီ ရုတ်ခြည်း ကျရောက် လာလေသည်။ သူမ တစ်ကိုယ်လုံးကို သိမ်းကျုံး ဝါးမျိုတော့မတတ်။

ရီဝမ်ဝမ် နာကျင်မှုကို ခံစားလိုက်ရ၍ ဖြောင့်ဖြောင့်ပင် မတွေးနိုင်တော့။

သူမ သတိတရ မေးလိုက်သည်။ ။

"ဘာလို့ လဲ ... ဘာလို့ ကျွန်မလဲ.... စီရီဟန်.... ဘာလို့ ကျွန်မ ဖြစ်နေရတာလဲ"

"ဘာလို့ လဲဆိုတော့ မင်းဖြစ်နေလို့ ပေါ့"

သူ့ရဲ့ လေးနက်သည့် အသံကို ကြားလိုက်ရသည် က သူမရဲ့ ဝိညာဉ်ကို သံကြိုးအထပ်ထပ်ဖြင့် အကျဉ်းချလိုက်သယောင်။

သူမအရင်ဘဝတုန်းက ဤကဲ့သို့ အဖြေမျိုး ကြားပြီးသည့် နောက် ရီဝမ်ဝမ် ကိုမာ ဝင်သွားခဲ့ဖူးသည်။ ။

သူမ၏ မျက်လုံးတို့ တစ်ဖန် ပြန်ဖွင့်လိုက်သည့် အချိန် ညကောင်းကင်၏ အမှောင်ထုသည် နေ့အလင်းရောင်သို့ပင် ပြန်ရောက်လို့ လာခဲ့ချေပြီ။

ပန်းရနံ့တို့ ထုံမွမ်းနေပြီး နေရောင်ခြည်နွေးနွေး ကျရောက်နေမှုတို့ကြောင့် သူမ၏ စိတ်ဘဝင်မကျမှုတို့ ပြေပျောက်လို့ သွားခဲ့ချေပြီ။

အချိန်ခဏလေး အတွင်းမှာ ရီဝမ်ဝမ် ပြန်လည် အသိဝင်သွားခဲ့၏။

အမျိုးကောင်းသားကြီး နိုးနှင့် နေသောကြောင့် စိတ်ဘဝင်မကျမှုတို့ အလုံးအခဲကြီး ပြန်ရောက် လာချေပြန်ပြီ။

သူ၏ လက်မောင်းက သူမ၏ ခါးတစ်ဝိုက်တွင် တင်းကျပ်စွာ။ သူ၏ လက်နှင့် သူမအား ကိုင်တွယ်ထားပုံမှာ ခေါင်းအုံးတစ်လုံးအား ကိုင်တွယ်ထားသကဲ့သို့။

"ထွက်သွားဦးမှာ လား"

သူမ၏ နားတစ်ဝိုက်မှ အသံတစ်သံ တိုးထွက်လာမှုကြောင့် သူမအား ထိတ်လန့် သွားမိစေသည် ။

သူမ၏ ပြန်ရှင်လာသည့် တစ်လျှောက် ဘဝအတွေ့အကြုံများ အရ ရီဝမ်ဝမ် ခေါင်းယမ်းလိုက်ပါ၏။

သူ ယုံ့ပျံ့မလားဆိုတာ မသေချာချေ။ သူ သူမကို အချိန်တခဏမျှ ငေးစိုက် ကြည့်နေချေ၏။

ထို့နောက် ခေါင်းငုံ့ချလိုက်ကာ အနမ်းခွေချလေသည် ။ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းနုနုလေးပေါ်၊ မေးစေ့ပေါ်၊ လည်ပင်းသားလေးပေါ် ...

သူမ၏ လည်ပင်းပေါ် ဖြတ်သွားသည့် အသံရှူသံပြင်းပြင်းတို့ က သူမကို သတိပေးလိုက်သကဲ့သို့ သူမပုံလေးသည် သားရဲကောင်ကြီး ကိုက်စားခံရတော့မည့် သမင်ငယ်လေးသဖွယ်။

သူမ တစ်လက်မပင် မလှုပ်ရှားရဲပေ။

ထာဝရကြီး ဖြစ်သွားတော့မတတ် ခံစားမိပြီးနောက် သူ သူမလေးကို ဖြေလျော့ပေးလိုက်သည် ။

နောက်အချိန်ခဏလေးအတွင်း အံ့ဩဖွယ် သာယာသည့် မြင်ကွင်း
လေးက ရီဝမ်ဝမ်၏ မြင်ကွင်းရှေ့ ရုပ်လုံးကြွ လာလေ၏။

အပေါ်ပိုင်း ဗလာဖြင့် သူ အိပ်ရာမှ ထသွားခဲ့သည် ။ သူ၏ နောက်
ကျောမှာ ဖြောင့်စင်းပြီး ကျောမှ ခါးအထိ ပြစ်ချက်မရှိ ခန့်ညားလွန်းချေ
သည် ။

သို့သော် သည် မြင်ကွင်းလေးက တခဏမျှသာ။ ခုတင်ဘေးနားမှ သူ
၏ အဝတ်အစားများကို ကောက်စွပ်လိုက်ပြီးနောက် ရှုပ်အင်္ကျီအား ကြ
ယ်သီးအပြည့် တပ်လိုက်ချေသည် ။

သူက အမြဲပင် သားရဲတစ်ကောင်သဖွယ်။ ထိုအခိုက် သူ၏ ခန့်ညား
လှသည့် မျက်နှာက လူသားဆန်မှုမရှိ။ အေးစက်နေချေ၏။

တံခါးပိတ်လိုက်သံ ကြားရမှ ပင် ရီဝမ်ဝမ် စိတ်ကို လျှော့ချလိုက်မိ၏
။ နောက်ဆုံးတော့ သူမ ပုံမှန်အခြေအနေသို့ ပြန်ရောက်သွားခဲ့ချေပြီ။ သူ
မအနားမှ ပရိဘောဂများကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ကြည့်နေခဲ့၏။

ထို့နောက် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ မှန်တွင် ပေါ်နေသည့် သူမ၏ ရုပ်သွင်
ကို ကြည့်လိုက်၏။

မှန်သားပြင်ပေါ်မှာ ကား မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ အနက်ရောင်
နှုတ်ခမ်းနီ၊ မျက်ရည်နှင့် ချွေးများကြောင့် ပျက်လုနီးဖြစ်နေသည့် သူမမျ
က်နှာပြင်ပေါ်မှ မိတ်ကပ်ဖျော့ဖျော့သာ ရှိခဲ့ဖူး၏။ ပွန်းပဲ့ရာများ ၊ အချစ်
ကိုက်ရာများ ဖြင့် ပြည့်နေသည့် ကြောက်စဖွယ် သွေးရောင်
တက်တူးကြီးလည်း ရှိခဲ့ဖူး၏။

ယခုတော့ သူမ အသက် ၂၀ အရွယ်သို့ ပြန်ရောက်လာသည် မှာ မ
ယုံနိုင်စဖွယ်။

အရင်ဘဝတွင် သူမ စီရီဟန်လက်မှ လွတ်မြောက်နိုင်စေရန် ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရုပ်ဆိုးအောင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ မကြိုက်လာစေရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။

ယခုတော့ သူမ တစ်ဖန် မွေးဖွားလာခဲ့ချေပြီ ...

ရုတ်တရက် ကြောက်ရွံ့မှုနှင့် လက်လျှော့ချင်ခဲ့မှုတို့ က သူမအား ထိတ်လန့် သွားစေခဲ့၏။

ဘာကြောင့် များ

ဘာကြောင့် များ ပြီးခဲ့သည့် ဂုဏ်ထိုက်သော ကာလကို ပြန်ရောက်လာခဲ့ရပါလိမ့်။

ဒီမကောင်းဆိုးဝါးကြီးရဲ့ ဘေး ဒီနေရာကို ပြန်လာရတာထက် ငါ သေသွားခဲ့တာကမှ ပိုကောင်းဦးမယ်။

ဤနေရာသည် သူမနှင့် စီရီဟန် ပထမဦးဆုံး လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုခဲ့သည့် နေရာ ဆိုတာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းကြီး မှတ်မိလို့ နေသည်။ ရေတွက်လို့ မရသည့် ညပေါင်းများစွာ သူမ သည်းခံခဲ့ရသည်။

သူမ၏ အချစ်၊ သူမ၏ မိသားစု၊ သူမ၏ တန်ဖိုး၊ လွတ်လပ်ခွင့်တို့ ကို ဆုံးရှုံးခဲ့ရပြီးပြီ။ အရာအားလုံးကိုလည်း ဆုံးရှုံးခဲ့ရဖူးသည်။

ဒါတွေအားလုံးကို နောက်တစ်ကြိမ် ခံစားရဦးမှာ လား။

ဟင့်အင်း။

ဘုရားသခင်က ငါ့ကို နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်လည်ရှင်သန်ဖို့ အခွင့်အရေးပေးမှ တော့ အဲဒါတွေကို ငါ လုံးဝကို ပြောင်းလဲပစ်ရမယ်။

အခန်း(၂)

သူ ဒါတွေအားလုံးကို မမှုခြင်း

ဒါပေမဲ့ ငါ ဘယ်လို ပြောင်းလဲရမှာ လဲ။

စီရီဟန်အတွက်မူ သူမကို ချေမှုန်းရသည် မှာ ပုရွက်ဆိတ်တစ်ကောင်ကို သတ်ရသည် ထက်ပင် ပိုလွယ်ချေသည် ။ သူလိုချင်တာမှန်သမျှ သူရနိုင်သည် ။

အမျိုးကောင်းသားအပေါ် သူမ၏ ကြောက်စိတ်တို့ ကို ဖယ်ထုတ်ရင်း အသက်ပြင်းပြင်း ရှူရှိုက်လိုက်သည် ။

နည်းလမ်းတစ်ခုတော့ ရှိရမယ်။

အနည်းဆုံးတော့ အရင်ဘဝကလို တုံးအတဲ့ ၊ အသိဉာဏ်မရှိတဲ့ ၊ ဖိအားပေးခံနေရတဲ့ ဆယ်ကျော်သက်ဘဝမျိုး ဖြစ်မလာစေရဘူး။

"ဘုရားရေ ... ဝမ်ဝမ်..."

ရုတ်တရက် ခေါ်သံကို ကြားလိုက်၏။

ရင်းနှီးနေသည့် အသံကို ကြားလိုက်သည့် နောက် ရီဝမ်ဝမ် တောင့်တင်းသွားပြီး တံခါးမကြီးဆီသို့ လှည့်ကြည့်မိလိုက်၏။

ချက်ချင်းပင် သူမ ဘယ်တော့မှ မမေ့နိုင်မည့် လူတစ်ယောက်၏ မျက်နှာကို သူမ မြင်လိုက်ရ၏။

လူတွေ ဘယ်တော့မှ သံသယမဝင်မည့် မျက်နှာလေးတစ်ခု...

အရင်ဘဝတုန်းက သူမရဲ့ အကောင်းဆုံးသော သူငယ်ချင်းပင် ဖြစ်
ချေသည်။ ။

"ဝမ်ဝမ်၊ သခင်လေးစီက နင့်အပေါ် ဘယ်လိုများ လုပ်ရက်ရတာလဲ"

ရှန်းမန်ချီ အပြေးလေးဆိုသလို လာလိုက်ပြီး သူမလက်လေးကို ဆုပ်
ကိုင်လိုက်သည်။ ။

ရှုပ်ပွနေသော ခုတင်နှင့် ဝမ်ဝမ်၏ ပွန်းပဲ့နေသော ခန္ဓာကိုယ်ကို အ
လန့်တကြား ကြည့်လိုက်မိ၏။

ရှန်းမန်ချီ၏ တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားမှုကြောင့် နာကျင်စပြုလာ
သည့် သူမ၏ လက်ကို ဝမ်ဝမ် မျက်လုံးလေးချကာ ကြည့်လိုက်သည်။ ။

ဤတစ်ကြိမ်တွင် တော့ ရှန်းမန်ချီ၏ ဖုံးဝှက်ထားသော သဝန်တို့မှု
ကို သူမ ဖမ်းမိလိုက်၏။

"ဝမ်ဝမ်၊ နင် ရရဲ့ လား။ အဆင်ရော ပြေရဲ့ လား။ ဝမ်ဝမ်၊ ငါ့ကို
မမြောက်ပါနဲ့။ "

ရှန်းမန်ချီ စိတ်လှုပ်ရှားဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ ။

သူမ မြင်လိုက်ရသည် က ဝမ်ဝမ်၏ အကြည့်တို့ သည်
ထူးဆန်းနေပြီး တစ်စုံတစ်ခုကို နာကျင်နေသယောင်။

ဝမ်ဝမ် ဒီတိုင်းလေး ရပ်နေပြီးသည့် နောက် လက်တို့ ကို ပြန်ဆွဲရုတ်
လိုက်၏။

"ငါအဆင်ပြေပါတယ်"

ယခင်ဘဝတွင် စီရီဟန်ထံမှ သူမ များ စွာ ခံစားခဲ့ရသည့်

အကြောင်းမှာ ရှန်းမန်ချီကြောင့် ပင်။

သူမ စီရီဟန်နှင့် အကြိမ်များစွာ ရန်ဖြစ်ခဲ့ရသည် ။ ဤအကြောင်းကို သူမ အယုံကြည်ရဆုံး သူငယ်ချင်း ရှန်းမန်ချီမှ လွဲ၍ မည်သူ့ကိုမှ ပြောမပြရဲခဲ့ချေ။

ဘယ်သူက သိလိမ့်မလဲ...

ရှန်းမန်ချီကား အမှန်ပင် စီရီဟန်အပေါ် ခံစားချက်ရှိနေပြီး၊ ကတော်စီ ဆိုသည့် ဝိသေသတစ်ခုကို ကြာမြင့်စွာ ငံ့လင့်နေခဲ့သည် မှန်း...

အပေါ်ယံတွင် တော့ ဝမ်ဝမ်ကို သူမ ကူညီပေးနေသယောင်၊ သို့သော် တကယ့်တကယ်တွင် ကား စီရီဟန်နှင့် နီးစပ်နိုင်စေရန်သာ သူမကို အသုံးချနေသည် မှန်း...

သူမကား သူတို့ နှစ်ယောက်ကြား ဂယက်ထစေရန် ကြိုးစားခဲ့ပြီး၊ ထို့နောက်တွင် လည်း အကြိမ်တိုင်း စီရီဟန်က ဝမ်ဝမ်အား နှိပ်စက်စေရန် လေပြည်ထိုးခဲ့ချေ၏။

ဝမ်ဝမ် ယခင်က သူမ၏ ညံ့ဖျင်းမှုကို သတိမပြုမိခဲ့။ ရှန်းမန်ချီကို သူမဘက်တော်သား ဖြစ်ပေးသည့် အတွက် ကျေးဇူးတွေပင် တင်နေခဲ့မိသည် ။

အပေါ်ယံ ဟန်ဆောင်ထားသည့် သူမရုပ်သွင်ကို ကြည့်ရင်း ခါးသက်စွာ ပြုံးလိုက်မိ၏။

တကယ်တော့ ဤဖုန်းဂုဏ်ထားသည့် အရာတို့ ကို ရှန်းမန်ချီ ကိုယ်တိုင် ပြောပြခဲ့ခြင်းပင်။

အခြားသူတွေ သူမကို ဘယ်လိုပဲ မြင်ကြပါစေ၊ စီရီဟန်သာ သူမကို သဘောကျပေးသရွေ့ ထိုအရာ အားလုံးလုပ်ရသည် မှာ ထိုက်တန်ပါသ

ည် တဲ့ ။

သူမ မထင်ထားမိသည် က သူမ၏ ရုပ်သွင်ကား မည်သို့ပင် ဆိုးညစ် နေပါစေ၊ စီရီဟန်အဖို့ ဒါတွေအားလုံးကို မမှုခြင်းပင်။

"အခုလိုပုံစံကြီး ဖြစ်နေတာ ဘယ်လိုများ အဆင်ပြေရမှာ လဲ။ ဝမ်းဝမ်း၊ စိတ်မပူနဲ့ ၊ ငါ ကူညီပေးမယ်"

ရှန်းမန်ချီ ကြင်နာသည့် အမှုအရာလေးဖြင့် ပြောလိုက်သည် ။

ရီဝမ်ဝမ် နှလုံးအိမ်ထဲတွင် မတော့ စုတ်သပ်မိချေ၏။(အိုး၊ ဟုတ်တာပေါ့)

ဤရှန်းမန်ချီသည် ကား သူမယခင်ဘဝကလည်း ဤကဲ့သို့ပင်။

သူမလွတ်မြောက်ဖို့ ရန် ရက်ရက်ရောရော ကူညီပေးခဲ့သည် ။

ဂူရွဲ့ကျီ၏ အကူအညီရဖို့ ပင် တောင်းဆိုပေးခဲ့သည် ။

အဆုံးတွင် တော့ ရှန်းမန်ချီ သူမကို သစ္စာဖောက်သွားခဲ့၏။

သူမ ဂူရွဲ့ကျီနှင့် လိုက်ပြေးသွားခဲ့ကြောင်းကို စီရီဟန်အား သွားပြောခဲ့လေသည် ။

ထိုအရာကပင် သူမနှင့် စီရီဟန်ကြား ပို၍ တင်းမာလာစေခဲ့သည် ။

ထိုအချိန်မှ စ၍ စီရီဟန်၏ စိတ်တို့ သည် လည်း ခန့်မှန်းမရ ဖြစ်လာခဲ့တော့၏။

သူမအပေါ် သူ၏ အပြုအမူတို့ က ပို၍ ကြမ်းတမ်းလာခဲ့၏။

စီရီဟန်နှင့် ရင်ဆိုင်ရတိုင်း သေခြင်းတရားနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသယောင်။

ဘာကြောင့် များ အရင်ဘဝတုန်းက သူမ ဒီလောက်ထိ ရူးရူးမိုက်မိုက် ခေါင်းမာမိခဲ့တာပါလိမ့်။

ရှန်းမန်ချီပြောသမျှ နားယောင်ကာ ပြောသည့် အတိုင်း နာခံခဲ့မိ၏။

သူမကိုယ်သူမ ထပ်ဖန်တလဲလဲ နာကျင်စေခဲ့မိ၏။

ရီမိသားစုအနေဖြင့် လက်စားချေရဦးမည်။ သူမ၏ မိဘတို့ ကား သူမပြန်လာမှာ ကို အိမ်မှ စောင့်နေဆဲ။ သူမ၏ အစ်ကိုကိုလည်း လမ်းမှန်ပြပေးရဦးမည်။ သူမတွင် လုပ်စရာတို့ များ စွာ ရှိနေဆဲ။

ပထမဦးစွာ သူမ စီရီဟန်အား စိတ်ကျေနပ်အောင် လုပ်ပေးရန် လိုအပ်ချေသည် ။

သူ့ကို နောက်တစ်ကြိမ် ရန်စမိ၍ မဖြစ်ချေ။ ကြောက်စရာကောင်းသည့် ရန်သူကို တိုက်နိုင်ရန်လည်း သူမကိုယ်သူမ ပြင်ဆင်ထားရန် လိုအပ်ချေ၏။

"ဝမ်ဝမ်၊ ခဏလေးနော် ... ငါ နင့်အတွက် ပြန်လာခဲ့မယ်"

သူမကိုယ်သူမသာ ဂရုစိုက်တတ်သည့် ရှန်းမန်ချီ၊ တစ်မျိုး အဓိပ္ပာယ်ပေါ်အောင် ပြောကာ ထွက်သွားချေ၏။

ရှန်းမန်ချီ ထွက်သွားသည် နှင့် ရီဝမ်ဝမ်၏ အကူအကယ်မဲ့နေသည့် အမူအရာတို့ အေးစက်သွားတော့၏။

သူမ ထွက်ပြေးဖို့ သာ အဖန်တလဲလဲ အားပေးခဲ့သည့် ရှန်းမန်ချီ၏ ကြိုးစားမှုတို့ အချည်းနှီးပင်။ နောက်ဆုံးတွင် တော့ ရှန်းမန်ချီ သူမဘဝအား အဆုံးသတ်လိုက်ရန် အကြံပေးခဲ့တော့၏။

သူမကိုယ်တိုင်လည်း လိုက်နာရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့၏။

အခုတော့ အဖြေရှာကြတာပေါ့...

ဒီတစ်ကြိမ်တော့ ဘယ်သူ သေမှာ လဲ...

အခန်း (၃)

ပြတ်သွားခဲ့တဲ့ ခင်ပွန်းလောင်း

ဤသုံးရက် အတွင်းတွင် ရီဝမ်ဝမ် အိပ်လိုက်၊ အရင်ဘဝအကြောင်း စဉ်းစားလိုက်ဖြင့် သူမ၏ အချိန်တို့ ကို ကုန်လွန်စေခဲ့သည်။ ။

စီရီဟန်သည် ကား ယခင်တုန်းကနှင့် ထူးမခြားနားပင်။ ဤသုံးရက် လုံး သူလုံးဝ ပေါ်မလာခဲ့ချေ။

အိမ်မှာ ရှိသည့် အစေခံတို့ သည် လည်း သူတို့ အလုပ် သူတို့ လုပ်ကြပြီး သူမအား စကားလာပြောသည် မှာ ခပ်ရှားရှားပင်။ သူတို့ မျက်လုံးချင်းတောင် မဆိုင်ဝံ့ကြပေ။

အိမ်သည် ကြီးမားလွန်းသော်ငြား လှောင်အိမ်တစ်ခုသဖွယ်။

ရီဝမ်ဝမ် ညအိပ်ဝတ်စုံကို လဲလိုက်ကာ အချိန်ကို ကြည့်လိုက်၏။

သူမ ချက်ချင်းပင် ခြံဝင်းထဲသို့ ထွက်လာခဲ့လိုက်သည်။ ။

သိမ်မွေ့စွာ တိုက်ခတ်နေသည့် လေညင်းလေးနှင့် အတူ လရောင် လေးပါ လှပ၍ နေပေသည်။ ။

သူမ ပိတ်လှောင်ခံခဲ့ရသည့် လှောင်အိမ်ကြီးအပေါ် ကြောက်ရွံ့မှုတို့ ပင် ပြယ်လွင့် သွားရလေသည်။ ။

ဤဥယျာဉ်က အမှန်ပင် လှပပါသည်။ စီရီဟန်ကိုယ်တိုင် ဒီဇိုင်းဆွဲ

ကာ ကမ္ဘာ့ထိပ်တန်း ဗိသုကာ ပညာရှင်တို့ ကို ငှားရမ်း၍ တည်ဆောက် ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ဤဥယျာဉ်ကြီး ပြီးဆုံးရန် ၅နှစ်မျှပင် ကြာမြင့်ခဲ့၏။

ယခင်ဘဝက သူမ ဤဥယျာဉ်ကြီးအား အသိအမှတ်မပြုမိခဲ့ခြင်းမှာ အလွန်တရာပင် သနားဖွယ် ကောင်းလေစွ။

သူမကို လှောင်အိမ်သဖွယ် အကျဉ်းချခဲ့သည့် ဤအိမ်ကြီးကို မုန်းတီး မှုကြောင့် ဤဥယျာဉ်ကိုလည်း ဖျက်ဆီးရန်သာ သိခဲ့၏။

အရင်တုန်းက ဤဥယျာဉ်က မြက်ပင်လှလှလေးတွေကို မီးရှို့ လောင်ကျွမ်းပစ်ခဲ့၏။

ပန်းဖူးတွေကို ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ အကုန်ညှပ်ပစ်၊ ပန်းပင်တွေကို အမြစ်မှ ဆွဲနှုတ်ပစ်ကာ ရေကန်ထဲသို့ သောင်းပြောင်းရော၍ အကုန်ပစ် ထည့်ခဲ့၏။ ထိုလက်ချက်အားလုံး သူမ လုပ်ခဲ့သည် ချည်းသာ။

"ဝမ်ဝမ်"

ညနေခင်း လေညှင်းနှင့် အတူ အသံတစ်သံ ရင်းနှီးစွာ ပေါ်ထွက်လာ ချေသည် ။

ရီဝမ်ဝမ် နှင်းဆီပန်းများအား ကြည့်ရှုနေရင်းမှ အသံလာရာသို့ မော့ကြည့်လိုက်၏။ အလင်းရောင် ဖျော့ဖျော့အောက်တွင် ဈေးကြီးပြီး တန်ဖိုးကြီးဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသည့် ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို တွေ့ လိုက်ရသည် ။

သူသည် ချစ်ဖို့ ကောင်း၏။ ပြီးနောက်.... ဂန္ဓဝင်ဆန်၏။

ဂူရွဲ့ကျီက အမှန်ပင် သူမအား ဆွဲဆောင်နိုင်ခြင်းကိုတော့ သူမ ဝန်ခံ ရပေမည်။ စီရီဟန်၊ ဤမကောင်းဆိုးဝါးကြီးကား သူနှင့် ယှဉ်လိုက်လျှင် ဖျော့တော့သွားချေ၏။

ဂူရွဲကျီ သူမနှင့် ခြေလှမ်းအနည်းငယ် အကွာတွင် ရပ်တန့်ကာ မှ င် တက်နေမိသည်။ ။

ရီဝမ်ဝမ် သူ၏ အမူအရာအား သတိထားမိပြီး သူမ အဝတ်အစားတို့ ကို ပြန်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ။

သူမသည် သူမ၏ သတ္တုသံတုံးပမာ လေးလံလှသည့် အဝတ်အစား တို့ ကို ဝတ်စားထား၏။ မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် မိတ်ကပ်ထူထူကြီးက နေ ရာယူထားချေ၏။

သူမ၏ အဝတ်ဖီရိုတွင် ပုံမှန်အဝတ်အစားတို့ တစ်ထည်ပင် မရှိလေ သောကြောင့် ယခင်ပုံအတိုင်းပင် ဆက်နေရန် သူမ တွေးထားခဲ့သည်။ ။ အချိန်ခဏလေးအတွင်း ပြောင်းလဲလိုက်လျှင် သံသယ အဝင်ခံရနိုင်သ သည်။ ထိုအရာကို သူမ မလိုလားချေ။

ဂူရွဲကျီ သူမကို အေးစက်စက် ကြည့်လိုက်သည်။ ။ သူ၏ အမူအရာတို့ သည် ကား စိတ်ပျက်မှုတို့ နှင့် အထင်းသား။

"ဝမ်ဝမ်၊ မင်း ဘယ်လိုလုပ် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဒီလိုမျိုး တန်ဖိုးဖျက် နေရတာလဲ"

"ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးဖျက်တယ်လား"

ရီဝမ်ဝမ် သူမအား လှောင်ပြောင်နေသည့် စကားတို့ ကို မြည်းစမ်း လိုက်ရ၏။

ယခင်ဘဝတွင် သူမ သူ့အပေါ် သူမ၏ အသည်းနှလုံး တစ်ခုလုံးကို ပုံ အပ်ထားခဲ့သည်။ ။ သူမ၏ သစ္စာရှိမှုကို ပြသဖို့ ရန် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထူး ထူးဆန်းဆန်း မလှမပကြီးတို့ သူမ ဝတ်ဆင်ခဲ့သည်။ ။

သို့သော် အဆုံးသတ်တွင် သူ့ထံမှ သူမ ပြန်ရလိုက်သည် က သူမကို

ယံသူမ တန်ဖိုးဖျက်နေသည် ဆိုသည့် စကားတစ်ခွန်း။

သူမ သိ၏။ ရှန်းမန်ချီသည် ဂူရွဲ့ကျီရှေ့တွင် သူမ မကောင်းကြောင်း တို့ ပြောထားသည် ကို သိသည် ။

သို့သော်ငြား ဤလူသာ သူမအပေါ် လက်တစ်ဆုပ်စာပင် တန်ဖိုး ထားရိုးမှန်လျှင် ရှန်းမန်ချီပြောသမျှ ယုံလိမ့်မည် မဟုတ်။

ရှန်းမန်ချီကား သူမ၏ သူငယ်ချင်းရင်းကြီး ဖြစ် လာပြီ ဆိုကတည်းက သူမအား အဖော်ပြုပေးရန် ခဏခဏ လာခဲ့သည် ။ သူမ သဘောကျ ဝင်လိုဝင်၊ ထွက်လိုထွက် လုပ်ခွင့်ပေးခဲ့သည် ။ သို့သော် သူမက ဂူရွဲ့ကျီ ကိုပါ လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက်နှင့် ခေါ်သွင်းခဲ့ချေသည် ။

ရီဝမ်ဝမ် စကားပြောရန် ပြုလိုက်စဉ် သူမ၏ ကျောရိုးတို့ ရုတ်ခြည်း အေးစက်သွားရ၏။

စီရီဟန်...

သူ ရောက်လာချေပြီ။

သူမ ရုတ်ခြည်း ဆိုသလိုပင် ဂူရွဲ့ကျီ ရှိနေသောကြောင့် လန့်သွားမိ သည် ။

အရင်ဘဝတုန်းက ရှန်းမန်ချီ သူမအား သစ္စာဖောက်ခဲ့သည် ကို မသိ ခဲ့။

သူမ သူ့အပေါ် လှည့်စားခဲ့သည့် အချိန်တိုင်း စီရီဟန် အမှောင်ထဲမှ သူမအား စောင့်ကြည့်နေသည် ကို မသိခဲ့။ ထို့ကြောင့် ပင် သူမအိပ်မက် ဆိုးတို့ အစတည်လာခဲ့တော့၏။

စီရီဟန် ရှိနေသည် ကို မသိချင်ယောင် ဆောင်ထားရန် ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ်သာ အားပေးရင်း သက်ပြင်း မသိမသာလေး ချလိုက်သည်။ ။

သူမ ဂူရွဲကျိုကို ထူးမခြားနား ကြည့်လိုက်ပြီး ရယ်ချလိုက်သည်။ ။

ပြီးနောက်

"ရှင် ကျွန်မကို မေးနေတာက ဘယ်လို အနေအထားမျိုးနဲ့ လဲ။ ပြတ် သွားခဲ့တဲ့ ခင်ပွန်းလောင်း အနေနဲ့ လား။ ဒါမှ မဟုတ်.... ကျွန်မရဲ့ မတ် လေး အနေနဲ့ လား"

ရီဝမ်ဝမ် အမေးကြောင့် ဂူရွဲကျို အမှုအရာတို့ လေးလံ သွားချေသည် ။

"ဝမ်ဝမ်၊ မင်း ငါ့ကို အပြစ်တင်နေတာကို ငါသိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါ လည်း မတတ်နိုင်ခဲ့လို့ ပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီနေ့အထိ မင်းဖြစ်လာသမျှမှ ငါ့မှာ တာဝန်ရှိတယ်။ ငါနဲ့ အခုလိုက်ခဲ့။ ငါ မင်းကို မြို့တော်ကနေ ခေါ် ထုတ်သွားပေးမယ်"
